

Dedicació del nou altar de la Parròquia de Sant Julià i Sant Germà de Lòria

Dm, 11/06/2019 per Catalunya Religió

(*Bisbat d'Urgell*) L'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, **Joan-Enric Vives**, va dedicar el nou altar i va beneir els nous mosaics de l'església parroquial de Sant Julià i Sant Germà de Lòria (Principat d'Andorra), obra de **Marko Ivan Rupnik**, en una solemne litúrgia eucarística que va tenir lloc el dia 10 de juny de 2019.

A la seva arribada a la parròquia el copríncep episcopal fou rebut pel cap de govern del Principat d'Andorra, **Xavier Espot**; pels cònsols major i menor de la parròquia de Sant Julià de Lòria, **Josep Miquel Vila** i **Julià Call**; pels consellers de comú de la parròquia i pel rector, **Josep Chisvert**.

Unes 500 persones ompliren l'església parroquial per veure el resultat de la reforma obrada pel prestigiós artista jesuïta d'origen eslovè, Marko Ivan Rupnik, coincidint amb el 20è aniversari de la coronació de la Mare de Déu de Canòlich.

A la seva homilia l'arquebisbe Joan-Enric va glossar el significat teològic profund dels mosaics que aquell dia es beneïen: **Jesús** que ens dona el pare nostre i que ho fa en la llengua pròpia del Principat d'Andorra: el català. **Maria** que al costat de Crist amb la seva mà ens indica que hem d'atansar-nos a Jesús. El Misteri de l'encarnació representat amb Josep, Maria i l'infant Jesús. I Jesús que, ja adult, davalla als inferns per rescatar **Adam** i **Eva** de la mort. Vives va animar els fidels a acudir al temple parroquial de Sant Julià de Lòria quan ens trobem ens els "inferns" de la nostra vida i a confiar en la Mare de Déu sota l'advocació de Canòlich tant estimada per tots els lauredians i que amb la seva nova capella ha estat dignificada perquè els fidels li puguin oferir un millor culte.

Sens dubte, la celebració d'un sacramental com la dedicació d'un altar sempre és un motiu de joia per una comunitat parroquial. Es tracta d'una celebració amb uns ritus específics de profund sentit teològic:

1. Cant de les lletanies: es demana la intercessió dels sants davant Jesucrist, únic mitjancer, al qual es troben associats tots els sants com participants de la seva passió i comensals del banquet del regne celestial.
2. Col·locació de les relíquies dels sants: després del cant de les llatines, es col·locaren sota l'altar les relíquies dels beats màrtirs d'Urgell **Josep Tàpies** i companys; de la beata **Anna Maria Janer**, de **Santa Victòria** i de **Sant Mansuet**. Es vol expressar que tots els qui han estat batejats en la mort de Crist, i especialment els qui han vessat la seva sang pel Senyor, participen de la passió de Crist.
3. Pregària de dedicació i unció de l'altar: la celebració de l'eucaristia és el ritus màxim i l'únic necessari per dedicar un altar, no obstant, d'acord amb la tradició de l'Església, es proclama també una peculiar pregària de dedicació, en la què s'expressa la voluntat de dedicar per sempre l'altar al Senyor i es demana la seva benedicció.
4. Ungir, encensar, revestir i il·luminar altar: Expressen amb signes visibles quelcom d'aquella acció invisible que Déu realitza per mitjà de l'Església quan ella celebra els sagrats misteris, en especial l'eucaristia.
 - Ungir l'altar: en virtut de la unció amb el crisma, l'altar es converteix en símbol de Crist, que és per excel·lència, l'"Ungit", ja que el Pare el va ungir amb l'Esperit Sant i el va constituir summe sacerdot perquè, en l'altar del seu cos, oferís el sacrifici de la seva vida per la salvació de tots.
 - Es crema encens sobre l'altar per significar que el sacrifici de Crist, que es perpetuarà en l'altar sacramentalment, puja fins Déu com perfum suau i també per expressar que les pregàries dels fidels arriben agradables i propiciatòries fins el tro de Déu.
 - Revestir l'altar indica que l'altar cristià és l'ara del sacrifici eucarístic i al mateix temps la taula del Senyor, entorn de la qual, els sacerdots i els fidels, en una mateixa acció de gràcies però amb funcions diverses, celebren el memorial de la mort i resurrecció de Crist i mengen la cena del senyor. Per això, l'altar, com a taula del banquet sacrificial, es vesteix i s'adorna festivament. Això significa clarament que és la taula del Senyor, a la qual tots els fidels s'apropen alegres per nodrir-se de l'aliment celestial que és el cos i la sang de Crist immolat.
 - La il·luminació de l'altar ens adverteix que Crist és "la llum que il·lumina les nacions".

Al final de la missa la benedicció dels nous mosaics per part de l'arquebisbe després de la pregària invitant a venerar les imatges representades pels mosaics va cloure la joiosa celebració.